

blev startet i min forgængers tid. Der blev antydning af nogle muligheder i forbindelse med det problem, vi kredser om, men undersøgelsen drejede sig først og fremmest om private aktionærers vilkår, 100.000-kr.-grænsen, 3-års-reglen osv.

Man kunne jo spørge sig selv: Jamen hvis det blev antydet allerede dengang, hvorfor greb man så ikke ind allerede dengang? Men på et senere tidspunkt forelå der altså en betænkning, og der var et møde blandt embedsmændene. Alt det har jeg redegjort for. Jeg har også redegjort for, hvor meget jeg vidste, og hvornår jeg fik det at vide, og jeg synes bare, spørgeren burde se på de besvarelser, som allerede er givet.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Jacob Buksti i anden omgang, så derfor må talerstolen viges til fordel for hr. Jacob Buksti.

Jacob Buksti (S):

Jeg er ked af, at jeg bliver nødt til at tage ordet i anden omgang, men jeg har jo ikke ret til flere korte bemærkninger.

Jeg bliver nødt til at sige, at det er altså ikke rimeligt, at ministeren påstår, at jeg ikke har læst, hvad der er svaret. Jeg har det her, og jeg har selv været til stede alle de onsdage, hvor sagen har været på dagsordenen, så jeg synes, ministeren skulle stikke piben ind og forholde sig til det, der foreligger.

Ministeren har ikke på noget tidspunkt svaret på, hvorvidt han selv er blevet præsenteret for problemet – ja eller nej – og hvorfor der ikke er truffet nogen beslutning om, hvorvidt der skulle foretages noget. Det kan ministeren bare svare på, og ministeren skal ikke påstå heroppefra, at undertegnede ikke har sat sig ind i sagen. Jeg har en stor sagsmappe og har været med hver eneste gang, og det ved ministeren godt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 18.50

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 128:

Forslag til folketingsbeslutning om børnefamiliers ret til omsorgsdage.

Af Villy Søvndal (SF) m.fl.

(Fremsat 17/2 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringen er fuldt ud opmærksom på, at de vilkår og det pres, som børnefamilierne lever under i dag, gør det vanskeligt for familierne at få det hele til at hænge sammen.

Regeringen har allerede taget en række store og små initiativer, som giver bedre vilkår for børnefamilierne. Vi har først og fremmest fået vedtaget 1 års fleksibel barselorlov; vi har sikret, at lønmodtageren kan aftale med sin arbejdsgiver at gå på deltid; vi har forbedret mulighederne for pasning af barn uden for egen bopælskommune; vi har forbedret rammerne for madordninger i skolerne; vi har skabt bedre mulighed for pasning af børn i eget hjem, og vi har indført større valgfrihed af praktiserende læge. Det er såvel store som små skridt, men de vedrører alle sammen de livs- og arbejdsvilkår, der kendetegner børnefamiliernes hverdag.

Vi skal desuden se på de rammer, der findes for den enkelte families dagligdag i form af boligforhold, sundhedstilstand, arbejdsforhold og pasningsmuligheder, og som er med til enten at fremme gode betingelser for familien eller sætte begrænsninger for familien. Regeringen har som bekendt nedsat et ministerudvalg, der skal kortlægge problemfelterne og komme med konkrete forslag, der kan skabe større fleksibilitet, frihed og kvalitet i arbejdsliv og familieliv, men regering og Folketing kan og skal vel heller ikke gøre det hele alene.

Bedre rammer må følges op af de centrale aktører, der har det konkrete ansvar i dagligdagen. Kommunerne skal sikre, at den offentlige service svarer til familiernes behov. Arbejdsmarkedets parter kan gøre mere for, at overenskomsterne og den daglige ledelse og samarbejdet på arbejdspladserne fremmer fleksibilitet og familievenlige arbejdspladser, og der er allerede i dag på flere områder skabt mulighed for, at den